בס"ד ד' כסלו ה'תשפ"ז
הדלקת נרות - 16:23
צאת השבת - 17:13
רבנו תם - 17:47
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "**אור החיים**" ע"פ "**אופק תל אביב**"

שָׁנָה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' **1326**
@ "**ברכת הלבנה**" **ביום שלישי בערב.**
@ ניתן להקדיש העלון **לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג, הצלחה, זש"ק,** ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טל' המערכת : **054-7743834**

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

סגולה להשתתף בשיעורו בלוויין של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" במוצ"ש בשעה 20:30

מפטיר"ן : "כִּשְׁא דִּבְרִי" (מלאכי א')

מרתק - ראו בעמוד 2
יועץ נישואין ומשפחה

פרשת תולדות

מעניני הפרשה :

⇦ לְדַת יַעֲקֹב וְעֵשָׂו.
⇦ עֵשָׂו מוֹכֵר אֶת הַבְּכוֹרָה לְיַעֲקֹב.
⇦ רָעָב בָּאָרֶץ, וְיִצְחָק עֹבֵר לָגוּר בִּגְרָר.
⇦ יִצְחָק כּוֹרֵת בְּרִית עִם אֲבִימֶלֶךְ.
⇦ רִיב רוֹעֵי יִצְחָק וְאֲבִימֶלֶךְ עַל הַבְּאֵרוֹת.
⇦ יִצְחָק מְזַדַּקֵּן וְעֵינָיו כֵּהוֹת, שׁוֹלֵחַ אֶת עֵשָׂו שָׂבְיא לוֹ צַיִד כְּדֵי לְבָרְכוֹ אַחַר כָּךְ.
⇦ רִבְקָה עוֹזֶרֶת לְיַעֲקֹב לִזְכּוֹת בַּבְּרָכָה.
⇦ עֵשָׂו מְגַלֶּה שָׂטְנָה "הִתְבַּלְבֵּל" וּבֵרַךְ אֶת יַעֲקֹב, וּמַחְלִיט לַהֲרֹג אֶת יַעֲקֹב.

📖 **"וייעתר יצחק לה' לנוכח אשתו כי עקרה היא"**
"מי הגיד לו שהייתה אשתו עקרה, ואולי שהוא העקר, והיה לו להתפלל על עצמו"?
ה' אמר לאברהם אביו 'כי ביצחק יקרא לך זרע'... גזר אומר בליבו שאשתו הייתה עקרה, שאולי רוצה ה' שהוא יוליד בנים מאשה אחרת, לא מרבקה, ולכן 'ויעתר... לנוכח **אשתו**'". מסקנה ברורה שרבקה היא העקרה. (אברבנל)

📖 **"ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם"**
הגמ' דורשת על המילה "**מחלת**", וכי מחלת שמה? והלא בַּשָּׂמַת שמה, אלא מלמד **שנמחלו** לו כל עוונותיו.
מכאן לומדים שחתן ביום חתונתו נמחלים כל עוונותיו.

📖 **"אלה תולדות יצחק בן אברהם ..."**
חמישה אירועים דומים קרו לאברהם וגם ליצחק.
א. שניהם נישאו לנשים ממשפחתם.
ב. נשותיהם היו עקרות.
ג. לשניהם היו 2 בנים, אחד צדיק ואחד רשע.
ד. שניהם חפרו בארות.
ה. כל אחד מהם אמר שאשתו היא אחותו.

📖 **"ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה"**
ס"ת **דעה"ש** שסימנם עריפת ראש... וידוע שרק ראשו של עשו נקבר. "ויעקב **איש** תם ישב אוהלים" התיבה "**איש**" ר"ת "**אדם יראַ שמיים**" המקיים דברי אלוקים חיים ודברי רבנים. לכן התיבה "**אליהם**" אותיות **אלהים** והתיבה "**ישב**" ר"ת רבי **ש**מעון **ב**ר **י**וחאי ע"ה. (שלמה אלביליה הי"ו)

📖 **"וילכו מאתו בשלום"** (כו, לא)
ומדוע אמר להם **ב**שלום, והרי רק למתים אומרים **ב**שלום, ולחיים צריכים לומר **ל**שלום?! עונה המדרש "לקח טוב", שיצחק ענה להם כטיפשותם. הם אמרו "ונשלחך **ב**שלום" והוא אמר להם גם "**ב**שלום".

📖 **"כך מעמנו כי עצמת מאד"**
זו עובדה מקראית "**שעשו שונא ליעקב**".
ה"חפץ חיים" מצא בפרשתנו סיבה עיקרית, לטעמו, לאותה שנאה. "ויאמר אבימלך...לך מעמנו, כי עצמת ממנו מאוד". הגויים מקנאים בהישגי היהודים - "**עצמת ממנו**" - ואותה קינאה היא הדלק המניע את שנאת ישראל בעמים.

📖 **"ותקח רבקה את בגדי עשו... ותכלבש את יעקב"**
אומר רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר מִגּוּר : יַעֲקֹב אָבִינוּ נִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי יִצְחָק, בְּהִיוֹתוֹ לָבוּשׁ בִּבְגָדֵי עֵשָׂו. לְהוֹרוֹת לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁגַּם כַּאֲשֶׁר יְהוּדִים מַחְלִיפִים אֶת לְבוּשָׁם הַיְהוּדִי בִּבְגָדֵי עֵשָׂו וְנִרְאִים כַּגּוֹיִים, גַּם אָז **הֵם רְאוּיִים לִבְרָכָה.**

📖 **"וייעתר יצחק לה' לנוכח אשתו"**
המהרי"ל דיסקין שואל למה לנוכח אשתו? כי יצחק ידע שאם לא היה מתפלל בנוכחותה היה צריך להזכיר את בתואל, ולא רצה. לפי ההלכה המתפלל על חולה בנוכחותו לא צריך הזכרת שמו. יצחק ידע שיזכה ל- "הַרְבֵּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ" אבל רצה שיהיה זה מרבקה **ולכן בנוכחותה.** (ב. בר דיין הי"ו)

📖 **"הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו"** (כ"ז - כ"ב)
בספר "לחם לפי הטף" מובא רמז נפלא. אם נכתוב את השם **עֵשָׂו** במילוי - דהיינו **עין שין ויו**, האותיות הגלויות הם עֵשָׂו, והנסתרות הם **יג - יג - יו**, (16+60+6) וביחד **מאה שלושים ושש** כמניין **קול**. ולכן כוחו של עֵשָׂו נגלה רק כאשר נעלם הקול של יעקב. אבל כשמתגלה הקול של יעקב, אז בטל כח העשייה של עֵשָׂו על ישראל, ואין ידי עֵשָׂו שולטות.

📖 **"גשה נא ואמשך בני..."** (כ"ז, כ"א)
"גשה **נא**" ר"ת **גן**. אומר ה"ציצים ופרחים" (בנו של ה"בן איש חי") שיש כאן רמז למה שאמרו חז"ל כשנכנס יעקב אבינו ע"ה, **נכנס עמו ריח גן עדן.** (ב. בר דיין הי"ו)

📖 **"ורב יעבוד צעיר"**
הרבי אמר לתלמידים "ורב יעבוד צעיר" אם אתה רוצה **לגדול רב**, צריך אתה להתחיל **לעבוד מצעירותך**.

פינת הניבים והפתגמים

אוֹתִיּוֹת שֶׁל קְדוּשׁ לְבָנָה =
אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם.
תְּפִלַּת "קְדוּשׁ לְבָנָה" נֶאֱמֶרֶת מִחוּץ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְאוֹר הַיָּרֵחַ בְּתְּחִלַּת הַחוֹדֶשׁ, וְלָכֵן הִיא נִמְצֵאת בַּ"סִּדּוּר" בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם.
דוגמה: הַיְדִיעָה עַל מְסִיבַּת חֲנוּכָּה שֶׁל אַרְגּוּן "אַבְרָהָם יָגֵל" נִדְפְּסָה בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל קְדוּשׁ לְבָנָה.
מקור: תְּפִלַּת "קְדוּשׁ לְבָנָה". (ניבונכון)

הסירו מכשול מדרך עמי ! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "**לדעת**", "**חידושו**", "**דרשו**" : https://www.hidush.co.il/ / http://ladaat.info

מי קבור במערת המכפלה

בשבועות אלה מדברים רבות על אבות העולם הקבורים במערת המכפלה.
וחשבתי להביא כאן מה שמצאתי כתוב בשם "ספר התמונה", [יש מחלוקת מי חיברו, י"א רבי נחוניא בן הקנה או רבי ישמעאל בן אלישע (ברכות ז: "ישמעאל בני ברכני")].

שם כתב דבר פלא, כי משה ואשתו ציפורה נקברו במערת המכפלה יחד עם אבות העולם.

רמז לדבר "**מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה**" ר"ת: **מִשֶּׁה**, ע"ש.
אצטט הלשון שמצאתי הדברים:
ב- "ספר התמונה" נכתב: "וה' זוגות נקברו במערה" – "ספר התמונה" (מהדורת קארעץ דף ס', תמונה ג' אות ר').
כלומר, שבמערת המכפלה נקברו **"חמישה זוגות" - עשרה אנשים.** בפירוש הספר, המיוחס למקובל מתקופת הראשונים נכתב: ג' נגלות וב' נסתרות.
הנגלות הם: אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה.
והנסתרות הם: אדם וחוה, משה וציפורה.
ולקוצ"ד לא הבנתי מה רמז יש בזה, אם ימצא לך ר"ת על מישהו אחר אז גם הוא יהיה קבור שם, אתמהה.
ולא הייתי מקשה כן אם לא שחידוש זה סותר להדיא לפסוק מפורש בתורה "**ויקבר אותו בגיא בארץ מואב מול בית פְּעוֹר, ולֹא ידע איש את קבורתו עד היום הזה**". (דברים לג, ו).
ומפורש להדיא שאיש אינו יודע עד היום את קבורת משה, ואיך ידעו הם?
עוד קשה ממ"ש בגמ' סוטה (יג.) ד' זוגות קבורים במערת המכפלה, ולדב' היה צ"ל ה' זוגות.
עוד שמלבד זה סותר חידוש זה את דברי הזוהר ויחי (רנ:) שכתב להדיא כי אחר שנקבר יעקב במערה, יותר לא קיבלה ולא תקבל לעולם איש אחר להיקבר בה, ע"ש.
[ואולי היה ניתן לומר שכ"ז דוקא בקבורה ע"י אדם, אבל כאן הקב"ה קברו, ודוחק דמאי שנא].
והאמת אגיד שתמיהתי עלתה שבעתיים שראיתי שחידוש זה ציין לו מרן החיד"א "בדבש לפי" (מע' צ' אות ג) ו"בחומת אנך" (פר' חיי שרה אות ז), ולא העיר עליו דבר, ולפחות מפסוקי התורה וכמש"כ, וצ"ע.
ונראה לבאר בהקדים מש"כ הזוהר חקת (קפג.) שממקום קבורת משה, יש מחילה תחת הקרקע, היינו מעבר למקום קברות אהרון, ועוד מעבר למקום קבורת מרים, ולכן נקרא שמו "הר העברים" (דברים לב מט), לרמוז על אותם מעברים שתחת קרקע ההר. ע"ש.
והנה בהגהות המהרח"ו לשם הוסיף בשם הספרי, **כי מהמערה של משה יש עוד מעבר למערת המכפלה שבחברון, והוא כדי שיתחברו כולם עם האבות הקדושים.**
הביא דבריו גם בפירוש "מתוק מדבש" שם (חלק י"ג דף שמד-ה). ע"ש.
ולפי זה יש לבאר שמה שכתב בספר התמונה שמשה נקבר במערה, **לאו דוקא במערה עצמה, אלא שיש דרך המובילה מקברו עד למערה.**
ועתה יומתק מה שאומרים ב'פתח אליהו' כל יום לפני התפילה, "עלאין שמע אנון דמיכין (ישני) דחברון ורעיא מהימנא".
לכאורה מה לרעיא מהימנא שהוא משה רבנו ע"ה עם ישני חברון? אלא שרצה לומר שגם רעיא מהימנא הוא בכלל "דמיכין דחברון". ודו"ק. (עי' בספר ד' ערי הקודש שכן כתב ליישב, ויש עוד כמה יישובים לזה, ותן לחכם ויחכם).
(הרב ישראל מדולסי הי"ו)

לא מספיק למצוא באר צריך לדעת לשוב ולחפור

פרשת תולדות - הזוגיות כדרך בעבודת ה'

מה קורה לאהבה שהייתה פעם מעיין נובע?
כיצד קשר שהחל בקירבה ובשמחה, עלול עם השנים להתכסות בשכבות של שגרה, אכזבות ופגיעות?
והאם אפשר לגלות מחדש את המעיין גם לאחר שנדמה כי נסתם?
בפרשת תולדות אנו מוצאים תשובה נפלאה דווקא בסיפור בארותיו של יצחק אבינו.
הפרשה פותחת בתפילתם של יצחק ורבקה:
"וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַה' לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ" (בראשית כ"ה, כ"א).
רש"י מבאר: "זה עומד בזוית זו ומתפלל, וזו עומדת בזוית זו ומתפללת".
כל אחד עומד במקומו, אך שניהם מכוונים לאותה מטרה זהו יסוד בבניין הבית:
זוגיות אינה מחייבת זהות בין בני הזוג, אלא יכולת לחבר בין עולמות שונים ולצעוד יחד בדרך משותפת.
בהמשך הפרשה מתגלה מורכבות נוספת:
"וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו... וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב".
האבות הקדושים הם לנו דמויות מופת, ואין אנו באים לשפוט את מעשיהם, אלא ללמוד מהעומק שהתורה חושפת. כאן אנו פוגשים את אחד האתגרים הגדולים בחיי הנישואין:
פערים בתפיסת החינוך.
שני הורים אוהבים, אך רואים את עולמם של ילדיהם מזוויות שונות. יצחק בקשר טוב עם עֵשָׂו ורוצה להעניק לו את הברכות ואילו רבקה אוהבת את יעקב.
הדבר מלמד עד כמה חשוב שבני זוג לא רק יאהבו את ילדיהם, אלא גם יפעלו מתוך שותפות חינוכית וראייה משותפת.
אולם דומה שהמסר העמוק ביותר מסתתר בסיפור הבארות. יצחק שב וחופר את בארות אביו, לאחר שהפלישתים סתמום.
תחילה הוא פוגש "עֵשֶׂק", אחר כך "שִׂטְנָה", ורק בשלישית מגיע ל- "רְחֹבוֹת".
כך גם בזוגיות: לעיתים האהבה אינה נעלמת, אלא נקברת תחת משקעים רגשיים, שתיקות ופגיעות.
עבודת בני הזוג היא לשוב ולחפור: להקשיב, לגלות אמפתיה, להכיר בכאבו של האחר ולחדש את האמון.
עבודת ה' אינה מתקיימת רק בבית המדרש.
היא מתגלה גם ביכולת להפוך את הבית למקום של הקשבה, ענווה, נתינה וצמיחה משותפת.
יהי רצון שנזכה לשוב ולחפור את בארות האהבה והאמון, עד שנגיע ל- "רְחֹבוֹת" - מקום של קרבה, צמיחה וברכה.

יש לכם שאלה בנושא זוגיות או שלום בית?
אתם מוזמנים לשלוח אליי והיא עשויה להיות הנושא של המאמר הבא.
הפרטים נשמרים בדיסקרטיות מלאה.

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב שלמה דוידי הי"ו
יועץ נישואין ומשפחה - 0546598068

שבת היא מקור הברכה

בחסד ה' עלי גיליתי את אור היהדות.
עבדתי באותה תקופה כמתכנת מצליח בחברת מחשבים ידועה בארץ, ובמקביל התחלתי אט אט לשמור תורה ומצוות. באותה תקופה קיבלה החברה בה עבדתי הזמנת עבודה מד"ר מרטין, משקיע מיליארדר בחוץ לארץ, שהיה מוכן לשלם הון עתק.
המזמין הציב תנאי שתהיה העבודה מוכנה תוך ארבעה חודשים מיום חתימת החוזה.
מנהל החברה, מר סמיט, הזעיק את כל עובדי החברה בדרמטיות והודיע על הזדמנות פז שהתגלגלה לפתחי החברה. שאם תוכל לעמוד בה יעלו מניותיה פי כמה וכמה. "אהיה מוכן להתחייב להכפיל ולשלש את משכורת העובדים בחודשים אלה, אם העבודה תסתיים במועד שנקב המזמין".
אנו מניחים עתה את כל העבודות הבלתי גמורות, אף כי רבות הן , והעבודה עליהן בעיצומה.
מה שקרה מרגע זה ואילך היה אכן למעלה מכל דמיון. עשרות עובדי החברה נתפסו ל"קדחת עבודה" מטורפת. שליח על אופנוע הביא לעשרות העובדים את מזונם. מרבית העובדים לנו את שינת הלילה הקצרצרה שלהם על מיטות מתקפלות.
תוך כדי עבודה הגיע בא - כחו של ד"ר מרטין לראות מקרוב את הנעשה והיה שבע-רצון, מבטיח לכולנו עתיד מזהיר.
מכל העובדים הייתי יוצא דופן. הייתי מסיים את העבודה לפנות ערב, "מעביר כרטיס" והולך לי לדרכי לתפילות בבית הכנסת.
היתה זו התקופה הראשונה בה הורגלתי להתפלל בקביעות "מנחה" ו"מעריב", בין התפילות היה לי שיעור קבוע עם אדם חשוב שהאיר את דרך חיי החדשה. לא חפצתי לוותר על עקרונות חדשים שרכשתי בעמל רב. הייתי יוצא דופן בדבר נוסף.
בתקופה לחוצה זו עבדו המתכנתים שבע יממות בשבוע, ירחם ה'. לעומתם לא העליתי על דעתי לעבוד בשבת, חס ושלום, והיה ברור לי כי אם התחלתי בשמירת השבת לא אפסיק זאת בכל מחיר.
באחד הימים קרא לי הבוס מר סמיט אל החדר.
בעדינות שזורה בתקיפות שאל אותי על חיסוריי.
"הרי ידוע לך" עניתי לו, "שיניתי כיוון בחיים. התחלתי לחיות". מר סמיט לא איבד את עדינותו.
"החיסורים הללו גורמים לשיבוש קל. הייתי מציע שתחשוב שנית על השבת".
"שמע מר סמיט", היה המענה מוכן בפי, "דומני כי כדאי שתחשבו אתם שנית על השבת. דעו, כי עבודה הנעשית בשבת אין הברכה שרויה בה. לא תרוויח מאומה מכל הנעשה בשבת"!
דבריי הנחרצים הביכו אותו לרגע.
המשכתי להטיח בו את אמונתי "עלול אתה להפסיד בגלל כל העניין הזה. שמור על השבת, מובטח לך כי היא תשמור על עסקיך".
לא חששתי כלל מכל התוצאות. מוכן הייתי אף לפיטורים. חשובה היתה השבת בעיני יותר מהכל.
לאחר כשלושה חודשי עבודה נחתה לפתע מהלומה אדירה על החברה. באותה שעה שוב הייתי מרוכז כולי מול המסך, פתאום אני שומע צעקת אימים.
אחר מספר שניות הפכה הצעקה לצעקות וזעקות, מכיוון חדרי ההנהלה שבמפלס העליון בבית התוכנה.
כמה מהעובדים רצו למעלה, ולאחר דקות ספורות שוב צעקות, הפעם מפיהם של העובדים ששבו מחדרי ההנהלה.
מביט אני לעברם, רואה אותם חיוורים ומבוהלים, מישהו מתוכם הפריח זעקה לחלל: "די, די, אין עבודה. הפסיקו לעבוד."
התכנסנו לאולם האסיפות, מתוחים כקפיץ.
את המתח חתך קולו של הסגן, מפיו הסתננו מילים ספורות וקטועות:
"פרץ משבר, ד"ר מרטין מזמין התוכנה יצא מדעתו".
בקול מקוטע פרס את השתלשלות העניינים.
"רעייתו של ד"ר מרטין מתה פתאום, בשברו הגדול החליט לחסל את עסקיו ולעבור להתגורר בבדידות אי שם. מרטין העביר הודעה ברורה למזכירו להפסיק את ההשקעות, לשלם על ההפסדים ולסגור את המשרד".
הסגן שלף מכיסו מסמך ארוך, פתחו באיטיות.
הכל דממו במתח:
"במסמך החוזה שנחתם בינינו ישנו סעיף שאם אחד הצדדים מבטל את העבודה עליו לשלם סכום מסוים, מלבד כיסוי חמישים אחוז מההוצאות".
"כמו כן חתמנו על סעיף האומר כי כל זכויות היוצרים שייכות לד"ר מרטין בלבד, זאת אומרת שאסור לנו לעשות בתוכנה כל רווח מסחרי."
"אין טעם אפוא להמשיך את העבודה".
הסגן סיים בכאב, "העובדים יקבלו משכורת מלאה על כל שעות העבודה, החברה תפצה בסכום מסוים, אך אין הכפלת או שילוש משכורות, בלאו הכי עלול הנזק הזה להכות בחברה מכה אנושה, כל העבודות האחרות הוזנחו זמן כה רב, לעת עתה אין כל הזמנות אחרות".
מרות כלענה היו הדקות הללו, ריחמתי על מר סמיט, כה נחמד הוא האדם הזה, הסובל כעת.
העובדים הוכו בהלם. יצאנו בשתיקה מהאסיפה.
למטה עוד ריצדו כל המסכים, שולחנות העבודה עוד בפעולה, המזכירה עברה בין העובדים והודיעה בשם מר סמיט על מספר ימי חופשה והפוגה והעובדים פנו ללכת הביתה, לצאת מכאן ומהר.
בטרם יצאתי לעבר הרכב קרא מישהו בשמי.
הרמתי ראשי ופגשתי את ראשו של מר סמיט משתרבב מן החלון, קורא לי לעלות לחדרו.
"אמור נא", עלה קולו חרישית מן המעמקים שנפל אליהם. "את השיחה על השבת הינך זוכר? מה אמרת אז בדיוק?"
זכרתי, הו הו שזכרתי, אך לא רציתי לזרות מלח על הפצעים. השתמטתי מן החדר בתואנה שאיני זוכר וכי מבולבל אנוכי לחלוטין עתה.
חזרנו אחר שבוע אל העבודה.
בהכנסנו אל בית התוכנה נדהמנו מול שלט ענק שנתלה על קיר הלובי, ממנו זרחו באותיות מאירות עיניים ארבע מילים: "מהיום המפעל סגור בשבת".
"שמע", היה חברי המום, "גם מר סמיט יצא מדעתו".
עניתי לאותו חבר: "הוא לא יצא ממנה. עכשיו הוא קיבל אותה, וחבל שקצת באיחור."

(הרב צבי נקר הי"ו)

"בניך כשתילי זתים" – חינוך

החינוך שמעניקה רבקה לבניה

אהבת ההורה לבן, עומדת מעל לכל, והתורה מלמדת כי גם כלפי הילד שסרח יש לנהוג באהבה ובחיבה, לקרב ולהראות גילויי אהבה כנים. כדי לשמור על הקשר שבין ההורה לילדיו, שהוא קשר טבעי בלתי ניתן לניתוק.

בפרשתנו רבקה גם אוהבת את עשיו. נכון, היא לא משלימה עם מעשיו הרעים, היא לא נותנת לזה גושפנקה בשום צורה. אבל היא אוהבת אותו.

והנה ראיה: כשרבקה מזרזת את בנה יעקב לברוח מפניו של עשיו האח הגדול שמתכנן להרוג אותו, היא מעלה את הנימוק "למה אשכל גם שניכם יום אחד? !"

רבקה יודעת שביום בו יהרוג עשיו את יעקב הוא יאלץ לעזוב את הבית ולהיות נע ונד בעולם בדיוק כמו קין.

כך שמבחינתה היא תהיה שכולה גם מיעקב גם מעשיו.

קשה לה עם זה, כי למרות הכל, אמא היא אמא, והיא אוהבת את בנה, למרות שהוא עשיו.

מי יודע, אולי ביום מן הימים ייפתח הלב ואפשר יהיה גם להשפיע.

"גְּשָׁה נָּא וּמוּשֵׁךְ בְּנִי" – חמישה חושים באדם

חמישה חושים העניק הקב"ה לאדם:

חוש **הראייה**, חוש **השמיעה**, חוש **הריח**, חוש **הטעם** וחוש **המישוש**.

כל פעם שנפגע אחד החושים, מתחדדים יתר החושים, ומחפים על הליקוי שבחוש שנפגע.

אומר רבי יהונתן אייבשיץ מפראג: על יצחק אבינו מעיד הכתוב: "וַתְּכָהֶיןָ עֵינָיו מֵרְאוֹת". באותו רגע הגביר יצחק את פעילות **ארבעת החושים** האחרים שלו. בתחילה את חוש המישוש, ככתוב: "גְּשָׁה נָּא, **וּמוּשֵׁךְ**, בְּנִי".

אחר-כך הפעיל את חוש השמיעה, ככתוב: "**הקול קול** יעקב", אח"כ חוש הטעם "הגישה לי **וְאֹכְלָה**".

ואחרון רתם גם את חוש הריח: "**וַיָּרַח** את ריח בְּנָיו".

המגיד מדובנא אומר על "הקֹל קול יעקב והידיים ידי עשו", כי רבים בתוכנו מקפידים מאוד בכל הקשור ל"**קול**": מתפללים שלוש תפילות ביום, קובעים עתים לתורה, לא מדברים רכילות, וכדומה. אך משמגיעים ל"**ידיים**", למתן צדקה ולעשיית חסד, מתברר לפתע, ש"הידיים ידי עשו". **והמסקנה ברורה...**

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "**אברהם יגל**" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרה"ג **יצחק יוסף** שליט"א בבית הכנסת "**אוהל מועד**" בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק.**

בע"ה תתקיים **סעודה רביעית,** בחסות "**בית הלחם**"

משנה סופה ואומלחת

שיעורים בבית הכנסת

"**יחזקאל הנביא**"

רח' הראשונים יבנה

שמתקיימים לאחר ערבית

יום ראשון הרב **אריאל חיון**

יום שני הרב **שי עובדיה**

יום שלישי הרב **אופיר טנג'י**

יום רביעי הרב **דוד ביטון**

יום חמישי הרב **רוני מנוס**

ערב שבת 19:45

הרב **משה ישראלי**

פרשה והפטרה

לנאג'י ורבקה ישר

שיתברכו באושר בריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל ילדיהם ויתגשמו כל משאלותם לטובה

מכות ואימולים

שי ודניאלה דמתי

בהגיע **אוריאל למצוות**

יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ובכל לימודיו ותזכו לחופתו ונחת ושלווה

ליוסף ורבקה (רוקו) דמתי ולשמחה קניזו

פרשה והפטרה

מנחם (מנדי) **ואדר באבאי**

שיתברכו באושר בריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל ילדיהם ויתגשמו משאלותם

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכורי

שתרמו לסעודה הרביעית בלויין

זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה

לרפואת הדר בת מרים

טובה בת דבורה **אושר** בן חמדה

לרפואת ניסים בן סולטן

לע"נ שרה בכורי בת חוה ז"ל

מכות ואימולים

התהילה ויוסף חג'בי

להולדת **הבת** מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה ונחת ושלווה **ליהודה ומיכל דוכן**

ליאיר ודליה חג'בי

פרכה והפטרה

לדוד ומרים מוסאי

שיתברכו באושר בריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל ילדיהם יתגשמו כל משאלותם לטובה

פרכה והפטרה

לישעיה וידליה נסימי

בזכות תרומתם שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה

לרפואת **חן-חיה** בת חנה

לרפואת **דליה** בת גורג'יה

ולע"נ **בנימין בן משה** ז"ל

פרכה והפטרה

לאהרון וצביה ג'רפי

זכות תרומתם

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחניות וגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה

ולע"נ סעדה ג'רפי בת יחיא ז"ל

פרכה והפטרה

אמיר ואילנית אברהמי

זכות זיכוי הרבים

שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ונחת ושלווה מכל ילדיהם

דוד-שמואל פנחס-אליהו יהושע-משה שרה-לאה

רפואה שלימה

ליעדה בת שמואל **צבר**

לשני בת יפה **צברי**

לידה קלה ובריאות לה וגם לוולד.

לרוני תשבי

בן אליהו ואסתר.

לאלון אשד בן שני

לנייה עימרן בת תמר.

יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

פרכה והפטרה

לשושנה נסימי בת הוריאן

שתתברך באושר בריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים טובות ונעימות ותרווה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה

פרכה והפטרה

למזל מוסאי בת שושנה

שתתברך באושר בריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים טובות ונעימות ותרווה נחת מיוצאי חלציה

וזיווג הגון לאדיר

למשפחת **צברי** היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנוע והעניו

יואל צברי

בן רז'ל ז"ל

שלא תדעו עוד צער

למשפחת **אמרוסי** היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנוע והעניו

שמואל אמרוסי

בן מרגושה מזל ז"ל

שלא תדעו עוד צער

למשפחת **ואגס** היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנוע והעניו

בתיה (בדרה) **ואגס**

בת רומיה ויחיא ז"ל

שלא תדעו עוד צער

למשפחת **קרואני** היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנוע והעניו

יוסף קרואני

בן יחיא וסעידה ז"ל

שלא תדעו עוד צער

ע"י הצנוע והענוה

שרה בכורי

בת **חוה ונסימי** ז"ל

ד' כסלו פקידת שנתה

ע"י הצנוע והעניו

זכריה דוידי

בן יוסף ומרים ז"ל

י' כסלו פקידת שנתו

ע"י הצנוע והעניו

אהרון סימונה

בן רחל ז"ל

השבוע פקידת שנתו

ע"י הצנוע והענוה

גולי אמונה

בת מרדכי וביבי ז"ל

ו' כסלו פקידת שנתה

ע"י הצנוע והעניו

בנימין ישר

בן משה וגולשן ז"ל

יא' כסלו פקידת שנתו

ע"י הצנוע והענוה

סעדה ג'רפי

בת יחיא ז"ל

ח' כסלו פקידת שנתה

ע"י הצנוע והענוה

שרה נג'אתי

בת **שמחה** ז"ל

ה' כסלו פקידת שנתה

ע"י הצנוע והעניו

בנימין נג'אתי

בן **זרובבל** ז"ל

ה' כסלו פקידת שנתו

ע"י הצנוע והענוה

נעימה שלום-זדה

בת מרים ופנחס ז"ל

ה' כסלו פקידת שנתה

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

שלמה לארי בן **מרים** הי"ו

הרב ניסן ישראלי בן **חנה** מנב"ת

יעקב אמונה בן **חנה** מנב"ת

נהייית ישראלי בת **שרה** מנב"ת

ריחן-רחל בת **ג'יראן** מנב"ת

מרגלית מוסאי בת **שמחה** מנב"ת

לידה הרוני בת **מרי** מנב"ת

יפה צברי בת **ריחן-רחל** מנב"ת

סימה טסה בת **מרגלית** מנב"ת

אורלי תחיה בת **איילה** מנב"ת

אברהם-יגל בן **רעות** הי"ו

יוסף אהרוני בן **ביבי** הי"ו

דוד דוידי בן **נרגס וזכריה** הי"ו

שמואל דוידי בן **ביבי** הי"ו

עדנה מוסאי בת **איריס** מנב"ת

חנה דוידי בת **שרה** מנב"ת

ישעיה נסימי בן **חנה** הי"ו

דליה נסימי בת **גורג'יה** מנב"ת

בהטרי ארשאבן בת **נובר** מנב"ת

דינה ללזרי בת **סולטנה** מנב"ת

ביבי-שרה לארי בת **אליהו ורבקה** ז"ל

כני יעקובי בת **נורו-חנה וציון** ז"ל

פירוז שהקוהי בן זמנה ויהודה ז"ל

אברהם נאמן בן **מרים** ז"ל

שלום מוסאי בן **רחל ושבתאי** ז"ל

שלמה לנקרי בן **סוליקה ואליהו** ז"ל

אליס פורת בת **סוליקה ואליהו** ז"ל

אתי (אסתר) בת **לטיפה** ז"ל

לירן מלכה ז"ל בן **ריטה שתחי"ה**

אורן אהרון ז"ל בן **ריטה שתחי"ה**

אסתר אהרוני בת **גוהר וישעיה** ז"ל

דרורי ארשאבן ז"ל בן **בהטרי שתחי"ה**

ישראל אוזן ז"ל בן **מרים וחיים שיחיו**

אמיליה מנטין בת **ברכוסה ואברהם** ז"ל

יעקוטה כהן בת **מישה** ז"ל

מזל בן-שושן בת **זהרה** ז"ל

בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה שיחיה